

No pel sud!

Tinc un argument per oposar-me de ple al pas de la variant pel sud de la Bisbal d'Empordà. Un argument insignificant –ja ho sé–, incapaç d'impressionar i encara més de convèncer els qui han de prendre la decisió final i que estan molt per damunt d'aquestes minúcies sentimentals i ridícules.

El meu argument –que comparteixo amb altres persones– és una ermita: la de Santa Cristina, situada a dos quilòmetres de Corçà, prop del camí que des del poble mena a Bordils, passant per Monells, Millars, Madremanya i Sant Martí Vell; un dels paratges més bells i més verges del territori, en què es troben i es confonen el Gironès i el Baix Empordà. Des del camí es veu l'ermita allà mateix, erigida com un dau de pedra sobre la verdor dels camps de conreu que guarden en el subsòl àmfores, fragments ceràmics i trossos de paviment del que tal vegada va ser una vila romana. La mateixa església té una base exterior més antiga, que potser va pertànyer a un temple pagà. L'ermita, d'estil romànic, té una sola nau coberta amb vota apuntada i un absis de planta de ferradura. L'arc triomfal és de punt rodó i la volta de l'absis és d'un quart d'esfera. En el frontis s'obre una porta d'arc de mig punt i hi ha finestres d'un sol biaix tant a la façana com a l'absis, ocupat durant cinc-cents anys per un retaule gòtic –avui traslladat al Museu d'Art de Girona– que descriu amb detall el martiri de la santa.

L'ermita sembla que va ser construïda al segle X i refeta durant el segle XII. Al costat de l'entrada s'hi alça un xiprer esvelt, que sembla fer la funció del campanar inexistent. Al seu entorn es respira un aire remot, medieval, que s'ha mantingut incòlume al llarg de deu segles.

Doncs bé: és precisament per aquí que volen fer passar la variant de la Bisbal. Exactament a vint metres de l'ermita i a una alçada de quatre metres sobre la seva base. Són molts els qui s'oposen al traçat amb centenars d'arguments, però a mi el que em mou i em commou és justament aquest.